

Verslag

Dialogmoment mensen in armoede over bestuursakkoord

4 februari 2019 - ENTR

Entiteit

Departement Sociale Dienstverlening

Contactpersoon

Peter Bruyland

Programma

14.00: - Aftrap door Eefje Vanhullebusch, departementshoofd Sociale Dienstverlening (SD) OCMW

- Inleiding door Astrid De Bruycker, schepen bevoegd voor (onder meer) gelijke kansen, welzijn en participatie

- Verloop van de namiddag door Ann Vanden Wyngaerd, directeur beleidsondersteuning SD

14.15: Gesprekken thematafels (deel één)

15.00: Korte pauze

15.10: Gesprekken thematafels (deel twee)

16.00: Slottoespraak door Rudy Coddens, schepen bevoegd voor (onder meer) sociaal beleid en armoedebestrijding

16.10: Napraten met een drankje

Wat gebeurt met de inbreng van dit dialogmoment?

Dit verslag wordt verstuurd naar de **betrokken diensten, departementen, schepenen en burgemeester** en meegenomen naar **platform gent tegen armoede (18/03)** waarop de betrokken organisaties en diensten in het kader van het Gents armoedebeleid verwacht worden.

Verschillende ideeën en suggesties worden **verder onderzocht door bevoegde diensten**.

Jullie stem wordt meegenomen in **de opmaak van het armoedebeleidsplan**, dat tegen de zomer al heel wat meer vorm zal hebben.

Er volgt een **terugkoppeling** over welke bekommernissen, vragen en voorstellen wel en niet konden opgenomen worden in het plan. We houden alle betrokkenen hiervan op de hoogte van zodra hier meer duidelijkheid rond is.

Hoe dit verslag lezen?

Het verslag is opgemaakt per thematafel. De aanwezigen staan daar vermeld.

1. Armoedebeleid	p. 2
2. Participatie (groep 1)	p. 8
3. Participatie (groep 2)	p. 11
4. Gezondheid	p. 14
5. Mobiliteit	p. 17
6. Onderwijs	p. 23
7. Werk	p. 26
8. Wonen	p. 29

In het **blauw** aangeduid zijn de antwoorden die vanuit het beleid werden aangestipt. In **groen** aangeduid zijn de elementen die ook te maken hebben met andere beleidsdomeinen / thematafel.

1. Thematafel 'Armoedebeleid'

Aanwezig: Eva Vandevivere (moderator), Olivia Malfait (verslaggever), Schepen Rudy Coddens, Sofie Landuyt, Steffi De Craemer (kabinet schepen Mieke Van Hecke), Jurgen Spanhove (kabinet schepen Sofie Bracke), Eefje Vanhullebusch, Marie Christine Van Durme (sociale gids SD), Carine De Grootte (klantenparticipatie SD), Maria Christine Jacobs, Andreas en Jurgen (Jong Gent In Actie - JGIA), Vivian Laverge, Sabine Verbanck, Jetty, Ria Roosens (KRAS).

Vertrekpunten

- Armoede blijft toenemen ondanks alle inspanningen, verontrustend: wat kunnen we doen als stad?
- Heb bijzondere aandacht voor risicogroepen: alleenstaanden, alleenstaande senioren, éénoudergezinnen, mensen die hun weg niet vinden of niet tot aan hulpverlening geraken
- Integraal werken: op ALLE levensdomeinen
- Proactief werken: actieve rechtenbenadering, automatische/proactieve rechtentoekenning: hoe aanpakken? Waarom zo belangrijk? Hoe mensen beter inlichten over rechten?
Actieve rechtentoekenning: probleem = onvoldoende budget? JGIA: wat zijn de opties?
- JGIA: voldoende basis- en veldwerkers, regie
- Geïntegreerd Breed Onthaal (GBO), laagdrempelige ontmoetingsplaatsen: hoe werkt het om op mensen af te stappen?
- **Vervoersarmoede**
- **Samenwonen: proefprojecten rond wettelijk kader?**

- Geestelijke en fysieke gezondheidszorg: toegankelijkheid, betaalbaar maken, kwaliteitsvol, ambulante aanbod?
- Hoe vermijden dat kinderen opgroeien in armoede? Begrijpt beleid de impact van opgroeien in armoede?
- Hoe begrip van middenklasse voor mensen in armoede vergroten?
- Klimaat hip: armoede ook!

Sensibilisering (// aandacht voor klimaat)

- Armen moeten meer op straat komen, niet enkel op 17/10 (cf. gele hesjes, klimaat)
- Probleem: schaamte, mensen durven niet, bang voor stempel van 'profiteur'
 - Mensen in armoede in groepen moeten anderen meenemen (hebben al drempel overwonnen), verzetten tegen het stigma
 - Drempels overwinnen – om verhaal te delen, op straat te komen + om naar hulp- en dienstverlening te stappen
- Waarom zouden wij geen mars kunnen organiseren?
- Samen sterk: buitenkomen met gebundelde krachten
- Klimaat is een luxeprobleem voor mensen in armoede, maar mag het niet zijn: impact klimaatmaatregelen op mensen in armoede is groot (bv. huis isoleren etc.) → doelgroep moet zeker meegenomen worden bij implementatie van klimaatmaatregelen (ecologisch/biologisch = duur!)

Nood aan informatie

- Mensen in armoede vragen info over rechten en hoe die uit te putten, maar hoe de juiste info bij de juiste persoon krijgen?
- Helpen door maximaal in te zetten op automatische rechtentoekenning
- Mensen in armoede krijgen vooral info van andere mensen in armoede, niet van zij die hen zouden moeten toeleiden.
- cf. vreemdelingen krijgen integratietraject, mensen in armoede krijgen geen toeleiding tot hulpdiensten (gepensioneerden gelijkaardig verhaal)
- Jongeren: worden van kastje naar muur gestuurd, centraliseren van hulpdiensten (papiermolen) -> geldt voor alle mensen in armoede
 - Betere stroomlijning traject: niet van dienst naar dienst, onduidelijkheid welke papieren waar in te dienen (ook onduidelijkheid bij ambtenaren zelf!)
 - Trajectbegeleider JGIA heeft het overzicht, zou in meer organisaties moeten zitten
- Model Koksijde: elke 65-plusser, elke 80-plusser in Koksijde wordt bezocht door vrijwilliger
→ Schepen Coddens: Ouderenzorg (OZ) heeft gelijkaardige werking: bij ingrijpende verandering in leven (vb. verlies van echtgenoot) gaan medewerkers langs; project burenzorg; outreachend werken; screening op Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO) bij bewoners woonzorgcentra (WZC) MAAR we weten dat we nog niet

iedereen bereiken (cf. model Kind en Gezin: informeren naargelang fase in ontwikkeling (brochure rond voeding, beweging, boekjes lezen, ...))

- Bekendheid armoedeverenigingen, aanbod voor mensen in armoede: vergroten!
 - Doorgeven in de wijken, via buurtverenigingen
 - via huisarts
 - toeleiding naar groepswerking via maatschappelijk werker
 - Buurtwerking: soms echter maar voor deel van de buurt, boodschap bereikt niet iedereen
- Schepen Coddens: wat zijn de hindernissen om informatie te koppelen aan dienstverlening? Cf. project Gent-Zuid: mensen screenen en niet-uitgeputte rechten toekennen > hoe ontplooiën naar andere wijken?
 - Mensen die gekend zijn bij OCMW
 - Moeilijker: hoe doortrekken naar andere/alle burgers met nood? μ

Mobiliteit

- OCMW (e.a.): wat met mensen die zich niet kunnen verplaatsen? We mogen minder mobiele doelgroep niet vergeten – dienstverlening moet ook tot bij hen geraken (outreaching werken)
 - Vrijwilligers komen ze niet ophalen – kunnen die hiervoor niet per buurt worden ingeschakeld? Maar hoe vrijwilligers vinden?
 - Sabine: ‘Wijkwerken’ is te duur (vroeger iemand die thuis langskwam voor € 1), drempel voor betalende hulp verlagen.
Is regelmatig terugkerende opmerking: bestaande maatregelen die al werden aangepast aan mensen in armoede blijken toch nog te duur, bijv. sociaal tarief resto’s, abonnement De Lijn, ...)
 - thuiszorg via dienstencheques: probleem = vooraf te betalen (moeilijk met beperkt pensioen)
 - Ondanks sociale correcties: nog te duur, vele kleintjes maken groot
 - Opvolging vanuit OCMW versterken (niet pas na 6 maand opnieuw contact nemen), eenzaamheid speelt ook mee (er niet meer bij horen, belang vriendschap van huisdieren)
 - Betaalbaarheid van mobiliteit, zelfs kansentarief: vicieuze cirkel (abonnement is nog steeds duur (De Lijn: € 52 in 1 keer betalen is moeilijk, dus mensen in armoede kopen toch individuele ticketjes → loopt op)

Werkingen, ontmoetingsplaatsen voor (o.a.) mensen in armoede

- Schepen Coddens: Toegankelijkheid van diensten verhogen, ook bv. vrije tijd (UiTPAS kansentarief)
- Toegankelijke ontmoetingsplekken?
 - Schepen Coddens: waarom niet naar Lokale Dienstencentra (LDC) /open huizen...? Klantenparticipatie: we worden ‘buiten gekeken’, activiteiten open huizen ‘onbetaalbaar’ (vb. reizen), perceptie buurtcentra ‘veel beter’

(vb. Sint-Amandsberg: gratis ontbijt etc), De Sloep elke dag open van 9u-16u + middageten

- Vraag KRAS, De Sloep,...: vraag naar meer vindplaatsgericht werken: niet enkel informeren in welzijnsbureau. OCMW-medewerker die inlichting komt geven over rechten ++ : OCMW naar mensen in armoede i.p.v. mensen in armoede naar OCMW (ontspannende activiteiten genoeg, ook nood aan informatie)
- Sociale gidsen kunnen toeleiden.
- JGIA: te weinig middelen om alle jongeren die zouden willen komen op te vangen(!). Om beter in te spelen op noden zijn er meer middelen nodig voor JGIA.
- Sociale gidsen: gaan mee met mensen in armoede naar hulpverlening, toeleiding is zo laagdrempeliger
- Gentinfo: probeert antwoord te geven op elke vraag – ook dit nummer is nog niet genoeg bekend! Maar weet men ook dat men met gelijk welke vraag daar terecht kan en Gentinfo zal antwoorden of doorverwijzen?
- Probleem: aanbod is te onbekend! Hoe juiste info bij mensen in armoede krijgen in een tijdperk waarin je door informatie overspoeld wordt?

Wat met verdoken armoede?

- Jetty: hoe verdoken armoede opsporen? Oorzaken?
 - Schaamte
 - Niet kunnen naar buiten komen
- [Schepen Coddens: Kinderen Eerst \(Maatschappelijk werkers op scholen\) – gaan in op signalen van school/leerkrachten om meer rechten toe te kennen, idee om uit te breiden via bijv. wijkgezondheidscentra.](#)
- Hoe mensen die ‘aan hun stoel gekluisterd’ zijn ook info over rechten, dienstverlening, hulpverlening bezorgen?
 - inzetten op verschillende kanalen: via OCMW, drukwerk,... maar soms ook via huisbezoek
 - 45% van de mensen weet niet hoe ze gezondheidsdocumenten moeten invullen

Extra subsidies voor organisaties/verenigingen?

[Schepen Coddens: budgetten moeten gedeeld worden over alle beleidsdomeinen, maar afspraken vastgelegd in bestuursakkoord krijgen prioriteit. Kan geen beloften maken, maar alle noden worden meegenomen \(cf. idee hospitalisatiefonds voor wie hospitalisatieverzekering niet kan betalen: wat bestaat al? Kan dit praktisch uitgewerkt worden? Op welk niveau\) → geen valse beloften](#)

Energiearmoede – wonen

- Goeie initiatieven: vb. [energiescan](#) (nog meer bekendmaken), kortingsbonnen op toestellen, gratis spaarlampen,...

Schepen Coddens: maatregelen die worden ingevoerd in het kader van duurzaam energiebeleid ook mogelijk maken voor mensen in armoede (cf. Dampoort Knapt Op)

- Rechten van huurders?
 - Eigenaars stimuleren om infrastructuur voor huurders te verbeteren (vb. enkel glas, verwarming op elektriciteit en eigenaar weigert dag- en nachttarief te installeren,...) – hoe?
- JGIA: wettelijk kader op samenwonen:
 - Veel jongeren zijn dakloos, nachtopvang/crisisopvang is onveilig (vooral voor meisjes). Oplossing is vaak samenwonen bij vrienden maar gevolg is halvering van uitkering; kader scheppen zodat je even kan samenwonen om dakloosheid te vermijden zonder negatieve impact op financiën. Schepen Coddens: OCMW Gent probeert leefloon alleenstaande zo maximaal mogelijk toe te kennen binnen Vlaams wettelijk kader, maar bv. mensen met werkloosheidsuitkering vallen niet onder OCMW – sommige zaken moeten bovenlokaal aangepakt worden. Positief vb.: omzendbrief die bepaalt dat jongeren uit bijzondere jeugdzorg als alleenstaande leefloon mogen aanzien worden
 - Wat met ouderen die willen samenwonen? Uitkering verlaagt (Vlaamse materie)
 - Huren op de privémarkt erg moeilijk (voor jongeren) met uitkering: woonzoekteam??
 - Eefje: samen zoeken tijdens infosessie ‘Op zoek naar een (t)huis’; probleem: iedereen vist in kleine vijver (betaalbaar aanbod is te beperkt)
 - Schepen Coddens: onderzoek specifieke woonvormen voor jongeren in de doelgroep (geen honderden, maar toch enkelen)
 - Budgetmeter
 - kost nog steeds veel – plaatsen en opladen (hoe opladen als je niet mobiel bent of bv. door slecht weer/gesloten OCMW? - Nevele) – in Gent ook in Jan Palfijn etc. (7/7)
 - Hoe betalen als je maar € 50 per week hebt?
 - Hoe privémarkt beter betaalbaar maken?
 - Schepen Coddens: nadeel van de vrije markteconomie: wat schaars is, kost veel geld. Aanbod proberen te vergroten? Via investeerders aanbod op privémarkt vergroten, Sociaal Verhuurkantoor uitbreiden (cf. 90 miljoen voor wonen in bestuursakkoord)
 - Jurgen Spanhove: inzet op verweving van wonen en economie
 - Schepen Coddens: hoger bouwen, ruimtegebruik optimaliseren

Toegang tot (geestelijke) gezondheidszorg

- Toegang tot geestelijke gezondheidszorg verbeteren: hoe omgaan met vermaatschappelijking van de zorg?

- Drempels naar dokter/tandarts? Wordt zo lang mogelijk uitgesteld, klant van het OCMW moet eerst papieren in orde brengen voor hij zorg kan krijgen (maanden vertraagd): daarom procedure versnellen.
 - Afhankelijk van beleid OCMW wat wel of niet wordt terugbetaald
 - Marie Christine: positief: 1 euro-regeling verlaagt de drempel
 - Valse tanden: kunnen mensen in armoede niet betalen, dus wordt uitgesteld
- Gevolgen van gezondheidsproblemen verhogen de rekening: vb. dieetvoeding voor diabetici
- Persoonlijke hygiëne van mensen in armoede vergt even veel begeleiding als naar de dokter: stap zetten naar openbare wasplaatsen is moeilijk, aanbod te weinig bekend, niet enkel wassen van kledij maar ook drogen (slecht gedroogde kledij geurt, maar wie het draagt wordt dit niet altijd gewaar)
 - Schepen Coddens: in alle LDC's kan je je wassen (is voorwaarde voor elk LDC), WZC bieden mogelijkheid aan buurtbewoners om faciliteiten te gebruiken
 - OCMW, KRAS,...: gratis kappersbeurten, pedicures
 Aanbod dus beter bekend maken.

Kinderarmoede: hoe vermijden? Wat is de impact?

- Kan men leerkrachten inzetten?
- Fonds op school voor betalen van schoolreizen voor wie het niet kan betalen: in alle scholen?
- Lege boterhamdozen: hoe verhelpen?
- Wat bestaat al?
 - Tussenkost in schoolrekeningen vanuit OCMW – in ruil krijgen leerkrachten inzicht in hoe ze rekening kunnen houden met kinderen in armoede (vb. werk maken thuis op computer). Nog meer op inzetten?
 - Kompanjon en Uilenspel
 - Kinderen Eerst
- Leerlingenbegeleiding kan veel helpen (Centra voor Leerlingenbegeleiding)
- Verdoken kinderarmoede bij allochtonen (hoger armoederisico) + eenoudergezinnen
- Armoede begint al in kindertijd:
 - gezin waarin je opgroeit bepaalt je opties voor de toekomst (studeren kost geld, ouders stimuleren minder om hogerop te geraken ('ze weten van niet beter') etc)
- Besef kweken bij leerkrachten over impact van verwachtingen, opmerkingen (vb. denigrerend reageren op studiekeuze)
- Brug onderwijs-welzijn-armoedebestrijding versterken -> sensibiliseren, opleiden, versterken
 - Ervaringsdeskundigen ontplooiën en in alle domeinen laten spreken, ook onderwijs

2. Thematafel 'Participatie' (groep 1)

Aanwezig: Peter Bruyland (moderator), Ilke De Bleye (verslaggever), schepen Annelies Storms, Marieke Poissonnier (kabinet schepen De Bruycker), Van Landeghem Rudy (vzw Woongift), Inge Van Lancker, Sandra Soethaert, Sil Popelier, Michelle Vandeputte, Liesje De Nutte, Ronald Troost, Emile Vlerick, An Bismans, Steven Van Hemelryck, Marlies Schoonbaert (De Zuidpoort), Katelijne Van den Brande (dienst beleidsparticipatie), Eric Dirikx (dienst data-analyse en GIS deel - voor pauze)

Wat waren de doelstellingen bij de vorige legislatuur, zijn er nu accenten veranderd? Er werd gekozen voor een nieuw bestuur maar wat zijn bijhorende actiepunten?

Antwoord schepen Storms: de traditie van 2 jaarlijkse bezoeken van het stadsbestuur naar de wijken werd in de vorige legislatuur veranderd naar infomarkten. Hun aanwezigheid samen met de aanwezigheid van verschillende diensten bleek een goed medium waar plaats was voor vraag en antwoord en info met als groot pluspunt het persoonlijk contact met de bewoners. Dit zal nu opnieuw bekeken worden of dit wordt vervolgd. Het idee is om nog meer betrokkenheid van de burger en de buurt te creëren, om te luisteren naar ervaringen, capteren van mening burger en de drempels bloot te leggen. Dit werd nog niet concreet uitgewerkt.

Ervaringen/actievoorstellen

- Er is geen gehoor naar de burger, politiek draait enkel rond jobs.
- Belangrijk dat er een volgende datum wordt vast gelegd ter feedback van dit dialoogmoment, in begrijpbare taal, op maat (rekening houdend met mindergeschoolden bijv. een film i.p.v. een verslag). Veranderingen moeten voelbaar zijn, indien deze niet voelbaar zijn heeft het geen nut om samen te komen. – bijv. samenkomst om 3 maanden maar per thema, waar telkens op wordt verder gewerkt.
- Economische uitsluiting: niet kunnen deelnemen aan beleid. Participatie versus emancipatie. Niet 'hip' maken van armoede, maar uitsluiten van armoede door betrokken te worden. Middelen minder, meer verantwoordelijkheden.

Peter vat samen: op lokaal niveau moet participatie vorm krijgen. Hoe kunnen we vanuit de gemeentes inspelen en deelnemen?

- Er is nood aan werkgroepen per thema (geen taskforce) waar mensen uit het middenveld samen werken met ervaringsdeskundigen. Waarbij aandacht is voor de draagkracht van de medewerkers die deze werkgroepen vorm geven (voldoende middelen).

Gent is rijk aan organisaties rond armoede, maar hebben zij weet van elkaars werking?

Schepen Storms vat samen: elkaar versterken om resultaten te verkrijgen

- Nachtopvang: is een schrijnend probleem dat als eerste dient worden aangepakt, de vicieuze cirkel moet worden doorbroken vooraleer andere zaken kunnen worden aangepakt.

Er heerst een algemeen gevoel van frustratie door het uitblijven van resultaten na nutteloze overlegmomenten. Goede bedoelingen worden in de kiem gesmoord door gebrek aan financiële middelen. Het probleem is gekend, maar waar blijft de oplossing?

Deelnemen vergt energie, zonder uitkomst, werkt frustrerend en dempt strijdkracht.

Cf. De stressweg (middelen die voorhanden zijn moeten worden benut)

Voorstel schepen Storms: Hoe kunnen we dit gevoel van frustratie omdraaien? Kan het een oplossing zijn dat er na gesprek een besluit wordt getrokken en elk punt individueel kan bekeken worden waar kan aan gewerkt worden en welke niet en waarom wel of niet.

Beleidsparticipatie: laten we een plan opstellen, samen met beleidsmakers.

Een plan, hoe zouden die er moeten uitzien?

- We moeten hiervoor tijd nemen, diepte-interview afnemen.
- Ervaring traject loopbaanbegeleiding: niets opgeleverd, situatie verleden psychiatrie, op voorhand veroordeeld was om te mislukken. Traject moet dus lang genoeg en moet voldoende worden ondersteund om armoede uit te sluiten. Participatie is middel maar niet het doel, doel is emancipatie. Anders worden mensen in traject gestopt zonder toekomstperspectief. Sociale zekerheid afbouwen hangt samen met toename armoede. Traject mag niet voorwaardelijk zijn, er mogen geen beperkingen opzitten. Rekening houden met persoonlijke rugzak.
- Een plan om alle mensen in armoede in Gent te horen (niet enkel vanuit Zuidpoort)

Eindigen in emancipatie of maatregelen? Waar willen we naartoe met een plan?

- Participatie: zonder concrete veranderingen betekent enkel luisteren. Bezorgdheid dat een plan niet naar resultaten leidt.
- Mensen hebben nood aan een engagement zodat er effectief iets zal veranderen.

Waar zitten de noden, wat zijn de behoeften? Een plan zal niet over alles kunnen gaan, welke onderwerpen willen we aanpakken?

- Welke resultaten waren er bij vorige legislatuur en waar leggen we nu klemtonen? Schepen Storms: in huidig beleid gaan we per bevoegdheid een beleidsnota maken: wat gaat de schepen de komende 6 jaar doen? In het 1^e jaar moet elke schepen dit opmaken, ook daar is het de bedoeling om de participatie erop te zetten (luisteren bij ervaringsdeskundigen, belangenverenigingen,...). Deze gegevens worden verzameld, beleid bekijkt wat de financiële middelen zijn, op welke manier organiseren we dat luisteren zodat we niet alleen terecht komen bij mensen die zich engageren binnen een vereniging, maar ook de andere verdoken mensen in armoede te horen.

Verwachten we een stedelijke taskforce waar verschillende mensen bezig zijn en verantwoordelijkheden dragen?

- Schepenen hebben elk eigen departement, wat vragen stellen moeilijk maakt door brede problematiek.

Aandachtspunten:

Waar moeten we op letten?

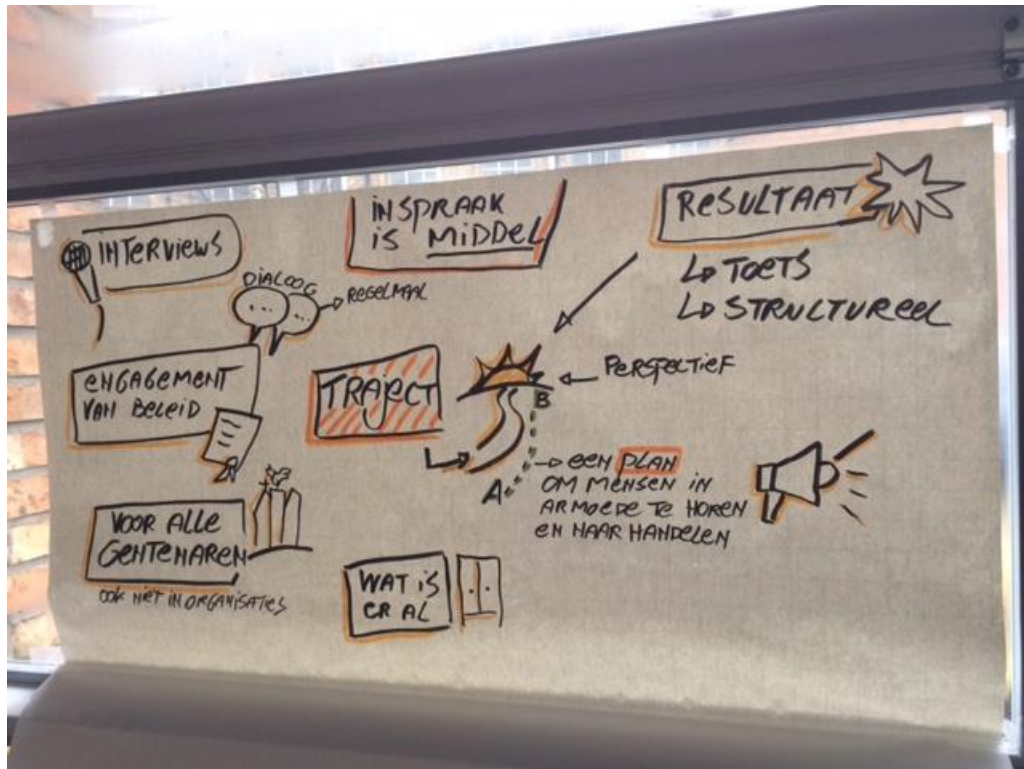
Wat verstaan we onder participatie?

Stel concrete vragen naar beleidsmakers.

Samenvatting

Inspraak is een middel, doel ieder mens in armoede. Stem van mensen in armoede moet luider klinken en er moet rekening mee gehouden worden. Voor alle mensen in armoede. Kunnen we regelmatig in dialoog gaan met elkaar? Weten we welke middelen er al bestaan? Wat is goed en niet goed? Hoe gaan we organiseren? Stappenplan nodig. Wat verstaan we onder participatie? Resultaat moet structurele oplossingen geven.

Bijkomende bekommernis

Wat is de reden van het wegvallen van de OCMW-raad? Heeft dit invloed op OCMW Werking? Wat met budgetverplaatsing? Is er een budgetoverschot omwille van wegvallen OCMW Raad? [Schepen Storms verduidelijkt: financiële zaken worden rond mei besproken.](#)

3. Thematafel 'Participatie' (groep 2)

Aanwezig: Evelyne Deceur (moderator), Michiel Van Der Heyden (verslag), Schepen Astrid De Bruycker, Samira Castermans (Sloep VZW), Petra Roggeman (vrijwilliger OCMW – sociale gids), Stef Leyn (OCMW – ervaringsdeskundige), Frederic Vanhauwaert (io OCMW), Johan Witters, Daan Van Asselbergh, Leon De Coster KRAS, Erwin Mys, Patricia De Meyere (Beweging van Mensen met een Laag Inkomen en Kinderen BMLIK)

Overlopen van reeds gemaakte afspraken

KRAS

- Appreciatie voor initiatieven rond beleidsparticipatie die ontwikkeld werden. Maar: kan je participatie wel organiseren door mensen uit te nodigen? (Een mondig deel komt maar het andere deel niet).
Zou beter omgekeerd zijn: bestuur moet komen luisteren en op het terrein komen.

Bijv. schepenen die 1 u vrijwilligerswerk willen doen is symbolisch belangrijk (bijv.: kleedkamergeresprekken).

- Participatie anderstaligen: is allesbehalve evident, heel moeilijk.
- Belang digitale kloof: groot probleem voor bijv. ouderen (probleem van digitale ongeletterdheid). Bijv. papieren belastingaangifte zou afgeschaft worden vanaf 1/2/2019 → gaat problemen geven voor die mensen die niet digitaal onderlegd zijn.
- Functie straathoekwerkers. Hun functie biedt wellicht nog meer mogelijkheden naar andere groepen. Het belang van outreachend werken wordt onderstreept.
- Participatie gaat ook over cultuur. UITPAS is een belangrijk instrument.
- Kritiek op de te hoge kost voor een maaltijd in sociale restaurants (5,5 euro is teveel!). Deze prijszetting is te hoog.
- Participatie moet ook gaan over verstaanbaarheid (communicatie). Er moet meer geïnvesteerd worden in klantenparticipatie (OCMW Gent) en educatie. Participatie moet ook regelmatig georganiseerd worden (stand van zaken, feedback,...) en er moet voldoende transparantie en feedback zijn. Als je vraagt aan mensen in armoede of er voldoende participatie is (terwijl er al jaren over gesproken wordt), antwoorden ze negatief. Het gevoel leeft dat participatie pas georganiseerd wordt nadat het al beslist is.
[Schepenen De Bruycker: grote lijnen voor de komende zes jaar zijn er, maar er zijn nog geen concrete acties. Binnen die lijnen moet alles nog beslist worden. Vandaar dat er een dialoogmoment georganiseerd wordt.](#)
- Participatie mag niet enkel gaan over volwassenen, ook kinderen en jongeren hebben een stem.

Input van Klantenparticipatie SD

- Nood aan een constante aftoetsing, maar je moet natuurlijk over zelfde informatie kunnen beschikken. Vraag om permanent het armoedebeleid op te volgen. Met een poule van vrijwilligers met diverse specialisaties: leden armoedeverenigingen, begeleiders, ervaringsdeskundigen. Niet om kritiek te geven, maar om mee te helpen als ondersteuning, in een proces van dialoog. Soms is het zo dat er iets opgestart wordt en dat er pas als er iets misloopt wordt teruggekoppeld naar de verenigingen.
- Er wordt meer en meer geïnvesteerd in armoedebeleidsplannen en in vormingen. Dit wekt de indruk dat armoede geaccepteerd wordt. Terwijl het toch de bedoeling zou moeten zijn om armoede te stoppen! Er moet meer tamtam zijn rond armoede. Er is nood aan blijvende verontwaardiging.
- **Concreet voorstel: uitkeringen bij samenwonen niet verminderen. Dit zou veel problemen oplossen. Veel mensen in armoede zijn geïsoleerd, ook gezinnen die nauwelijks buitenkomen omdat ze niets kunnen betalen. Enzaamheid is een groot probleem.**
- Concreet voorstel: systematisch langsgaan bij oudere mensen die alleen wonen. Stad/OCMW zou lijsten kunnen voorzien.

Straathoekwerkers kunnen een kanaal zijn, maar ook een initiatief zoals Buren voor burens kan bijv. versterkt worden.

- Probleem: er is niet voldoende verbinding / afstemming tussen alle actoren van het lokale armoedebeleid. Er is een gebrek aan samenhang. De verenigingen werken nog te veel elk op hun eigen eiland. Krachten moeten meer verenigd worden. De Stad zou kunnen opleggen aan de verenigingen om meer samen te werken (bijv. verplicht aantal gemeenschappelijke vergaderingen). Er moet vanuit goede intenties worden vertrokken (cf. samenwerken mag geen straf zijn).
- Twee pistes rond beleidsparticipatie die wat meer slagkracht kunnen gebruiken:
 - Iedere stem telt
 - Signalenbundel Welzijnsoverleg Regio Gent (WRG)MAAR: meest kwetsbare mensen bereiken de verenigingen ook niet.
- Eerst luisteren, dan pas oordelen.
- Mensen niks beloven wat je zelf niet kan waarmaken.
- Quote: "Ik wil er naast staan, meewerken en niet achter het bestuur moeten aanlopen."

Concrete input voor ABP 20-25 i.v.m. participatie: wat moet er zeker instaan i.v.m. dit thema?

- Beleidsplan moet leesbaar en verstaanbaar (!) zijn voor elke Gentenaar.
- 'We zullen...', 'We gaan...' zijn vage boodschappen: nood aan een bindende engagementsverklaring om op regelmatige, permanente basis met mensen in armoede samen te zitten (overlegmomenten). Dit moet structureel verankerd zijn. Er moet ook een structurele, regelmatige en transparante terugkoppeling zijn.
- Actief informeren van mensen die niet (voldoende) mobiel en / of eenzaam zijn (cf. outreachend werken).
- Proactieve rechtenbenadering moet ook gaan over beleidsparticipatie. Proactief beleid rond beleidsparticipatie met de nodige financiële en personeelsmiddelen is nodig.
- Groeiende polarisering mensen in armoede versus anderen: hoe zorg je er voor dat kinderen in armoede de schaamte/uitsluiting niet voelen?
- Gebrek aan contact met anderstaligen omwille van taalprobleem. Wordt ook weerspiegeld in samenstelling deelnemers van dit dialoogmoment.
- Starten vanuit gedeelde bezorgdheden van zowel mensen in armoede als middenklassers als politici als...
- Beleidsmensen weerspiegelen de samenleving niet (bijv. geen mensen in armoede op de kieslijsten).
- Nood aan verdere ondersteuning van kleinschalige participatie-initiatieven die ontmoetingsplaatsen vormen voor iedereen (niet-stigmatiserende).
- De Stad moet ook naar de mensen zelf toekomen. De wijkbeurzen zijn daarvan een voorbeeld, er kan contact zijn met verschillende stadsdiensten. Maar het gesprek over 'armoede' ontbreekt daar.
- Armoede wordt als een normaliteit gezien: dat moet stoppen. We moeten blijven verontwaardigd zijn. Blijven op de nagel kloppen.

- Het invoeren van een armoedetoets voor alle nieuwe maatregelen (op alle beleidsniveaus)
- Veel gaat over mentaliteit binnen de samenleving: bewustzijn moet verruimd worden.
- **Betaalbaar wonen: groot pijnpunt. Eigenaars hebben de vrije keuze om huurprijs te bepalen. Zou de stad deze huurprijzen niet kunnen limiteren op basis van criteria i.v.m. woonkwaliteit?**
- **In bestuursakkoord: 'Woningnood kan gelenigd worden middels huursubsidies' → problematisch! Dan geef je geld voor armoedebestrijding aan de huiseigenaars.**
- Armoedebestrijding bestrijden (dan focussen we enkel op de armen). We moeten ook de ongelijkheid bestrijden (kloof tussen arm en rijk vergroot).
- Nood aan een 'onderkoepelend orgaan' om alle organisaties samen te brengen in het kader van beleidsparticipatie. Teveel versnippering op dit moment, meer samenwerking nodig.

4. Thematafel 'Gezondheid'

Aanwezig: Bruno Mertens (moderator), Greet Lannoy (verslaggever), Neelke Vernailen (kabinet schepen Coddens), Eefje Vanhullebusch, Conny De Bondt (klantenparticipatie/kansarmoede-vorming), H el ene Agneessens (Sivi/verpleegkundige), Liliane Derre (Samenlevingsopbouw/ervaringsdeskundige), Dagmar De Potter (Samenlevingsopbouw/Ieders stem telt), Memet Karaman (IN-Gent)

Toegang tot psychische hulp

Algemene context

- Drempels verlagen: psychische hulp is te duur + je moet de stap durven zeggen.
- OCMW & CAW hebben erg lange wachtlijsten. Mensen met psych. problemen blijven in de kou staan door intakestop. Tegelijk worden bedden in de psychiatrie afgebouwd, mobiele teams komen niet vaak genoeg aan huis.
- Ontmoeting en contact staan centraal! Belang van groepsgevoel. Sociaal isolement verergerd psychische problemen  n de drempel.
- Er bestaan al veel initiatieven, maar hoe bereik je de mensen die hulp nodig hebben en de weg nog niet vinden?

Voorstellen:

- Kunnen buren/medebewoners niet mee ondersteunen? 1x per week een gesprek is vaak niet genoeg voor iemand die psychische zorg nodig heeft, maar door een capaciteitstekort thuis zit. Iemand die iedere dag eens 10 minuutjes binnenspringt zou al veel helpen.
- Soms heb je ook hulp nodig om de eerste stap te zetten: evt. een (betaalde) buddy die mee gaat naar de dienst. (bijv. CHW-project.)

- Dagmar: Laat ons ook meer inzetten op ontmoetingsruimtes, meerdere per wijk. Medewerkers moeten de tijd hebben om een gesprek aan te gaan, om te begeleiden,... Belangrijk is ook het helder krijgen van de problematiek.
Memorandum Samenlevingsopbouw (SO) omtrent psychische kwetsbaarheid:
SO wil dat de stad inzet op ambulante zorg, bv wijkgezondheidscentra uitbreiden, meer psychologische zorgvoorzieningen, inzetten op ontmoetingsplaatsen als 1^e stap in het traject van hulpverlening. Zeker ook wijkgericht werken: zorgen dat mensen zich thuis voelen in hun wijk.
- Memet: informele netwerken creëren, op termijn kan een band ontstaan. Bv samenwerking IN-Gent & Eclips.
- Neelke: neem een voorbeeld aan het Mind-Spring programma – dat moet voor iedereen een optie zijn, niet enkel voor nieuwkomers. Insteek: waar haal jij je betekenis in het leven? Wat vind je belangrijk en waar wil je naartoe in het leven?
- Vrijwilligerswerk als weg naar identiteitsvorming & bouwen aan eigenwaarde
Opm. Conny: het werk bij OCMW Gent heeft mij erbovenop geholpen, ik ben nu kalmer, ik heb geleerd om te praten. Ik heb door mijn verleden geen band meer met mijn familie, maar iedereen heeft eens een houvast nodig om eens te praten. Ik grijp niet onmiddellijk naar de drank bij een tegenslag. Liliane: EW heeft mij vooruitgeholpen uit mijn depressie, een nieuw doel gegeven, zin gegeven om weer te gaan studeren
- Identiteit verwerven en eigenwaarde boosten dankzij vrijwilligerswerk
Opm. Memet & Dagmar: vergeet de draaglast van de vrijwilliger niet. Het mag geen vervanging worden van de hulpverlening. Betaalde, geschoolde krachten blijven belangrijk.
Opm. Liliane: ik ben aan de deur gezet bij het OCMW, mijn werk wordt nu verder opgevolgd door vrijwilligers. (rol: bij kritische opnames met de patiënt meegaan om kleren thuis, op afspraak bij OCMW,...). Na mijn val: naar een hersteloord door gebrek aan netwerk. > Eenzaamheid
- Conny: Belangrijke rol voor huisartsen: moeten signalen oppikken, patiënten durven er vaak niet over spreken > hoe kunnen we die drempel verlagen?
- Liliane: belang informatieverspreiding, vooral vanuit de mutualiteiten. Bij OCMW moeten ook brochures van bv mutualiteiten liggen. En waarom mutualiteiten niet eens uitnodigen om input mensen in armoede te geven?
vb van ontbrekende informatie van de ziekenkas: Liliane wist bv niet dat ze een chauffeur kon aanvragen bij de mutualiteit.
- Conny: in bepaalde plekken word je als persoon in armoede buiten gekeken (bv De Vlaschaard) > de mentaliteit moet ook veranderen
- Conny: nood aan vertrouwenspersoon. Mensen in armoede hebben vaak hun vertrouwen in de Ander verloren. Ervarensdeskundigen zijn hier een mooi voorbeeld van: iemand die objectief is maar toch weet wat je meegemaakt hebt.

Verdere voorstellen voor het beleid: werken aan het netwerk om mensen te bereiken - psychische zorg moet betaalbaarder!!! – Wachtlijsten wegwerken – In de wijkgezondheidscentra of de buurtcentra moet een psycholoog aanwezig zijn. – Belang toegankelijke informatie!!! (wat met mensen die geen computer hebben, die minder snel informatie kunnen vinden en verwerken?) – psychologische drempel aanpakken

(meldpunt?) – bestaande ontmoetingsplaatsen: beter bekend maken en toegankelijkheid voor mensen in armoede garanderen.

! Dit is een erg belangrijk thema, maar het bestuursakkoord valt mager uit.

Iedereen is het erover eens dat moet worden ingezet op psychische zorg, waarom dan niet meer concrete voorstellen? Wat ontgoochelend...

Middelengebruik & verslaving

- Belang van straathoekwerk (signaal: Dampoort Carrefour & bushalte: daklozen & drugsverslaafden komen er vaak samen). Zijn er voldoende (bv Ledeberg-Gentbrugge is er maar 1)?
- Informatie delen van wat al bestaat (bv Villa Voortman)
- Netwerk opzetten van Straathoekwerk & andere initiatieven: kennisdeling – nu weten ze vaak niet genoeg waar de ander mee bezig is.
- Belang van vorming/informatie in scholen: verslaving (of algemener gezondheid) moet een structureel pakket zijn in het onderwijsaanbod. Laat getuigen aan het woord, gebruik beeldmateriaal etc. Bv mentaliteitsverandering sinds de jaren '80 omtrent roken: in de hoofden van veel jongeren is roken niet meer 'stoer' >> we moeten een gelijkaardig effect vinden omtrent middelengebruik.
- Nood aan zinvolle dagbesteding voor (ex-) verslaafden
- Waarom moet iemand ofwel 100% werken of 100% op uitkering leven? Waarom is er geen mix mogelijk om mensen bezig te houden en tegelijk de druk draaglijk te houden?

Link gezondheidsproblemen – financiële problemen

- Moeten we geen collectieve financiële buffer aanleggen? Een goedkope (renteloze) lening voor gezondheidskosten? Soms moet je 300 of 500 euro betalen als voorschot op een operatie. Nadien krijg je het vaak terug (Maximumfactuur, Verhoogde Tegemoetkoming), maar je moet het er wel eerst leggen. In ziekenhuizen zijn soms al afbetaalplannen, maar je moet er zelf naar vragen en binnen het jaar terugbetalen. Of een hospitalisatiefonds voor wie geen hospitalisatieverzekering kan betalen?
- Waarom zijn niet alle artsen geconventioneerd? Waarom niet voor iedereen dezelfde prijs? En waarom communiceert een ziekenhuis niet openlijk welke dokters wel of niet geconventioneerd zijn wanneer je een afspraak wilt maken?
- Opnieuw nood om mensen beter te informeren van wat een behandeling zal kosten, maar ook de revalidatie achteraf: de mutualiteiten informeren niet goed (vnl. CM, Partena lijkt beter). Ze hebben wel magazines, maar daar staat veel te veel in. Waarom niet een maandelijkse infoavond waar je meteen ook vragen kan stellen? Belang van een goed netwerk om te weten hoe of wat.
- De overheid zet nu sterk in op re-integraties van langdurig zieken: stop ermee, vaak zijn mensen te oud om nog aangepast werk te kunnen vinden, ze worden geïsoleerd en er zijn geen alternatieven.

Kwaliteitsvolle voeding

- De winkels moeten goedkoper zijn > automatische korting in de supermarkt (soort derdebetalersregeling)?
- Sociale kruidenier: je kan als alleenstaande maar voor € 10 per maand bij sociale kruidenier kopen - voor gezin maar € 15. Is € 20 niet haalbaar?
- Die € 10 krediet moet je binnen de maand opgebruiken > waarom kan je dat niet overzetten naar de volgende maand? Zo kan je de aankopen splitsen (nu is het vaak sleuren met de zakken).
- Voedselpakketten & sociale kruidenier: quasi geen verse producten (F&G), soms overtijd (vlees van 2 à 3 weken overtijd, zelfs wasmiddelen zijn al vervallen)!
- Waarom geen standaardpakket opmaken bij alle sociale kruideniers?
- Het is niet altijd duidelijk waar er een uitdeling is; je hoort het via via en komt dan te laat.
- Foodsavers & andere initiatieven: hoe kan je hier als Gentenaar gebruik van maken?
- Conny kan geen voedselpakketten krijgen en heeft nochtans maar € 1000/maand. Wat zijn hiervoor de criteria?
- Eventueel linken aan vrijwilligerswerk: extra voedselhulp voor vrijwilligers?
- Gratis fruit uitdelen in de scholen, want fruit is vaak te duur voor mensen in armoede. Kunnen scholen beroep doen op foodsavers?

5. Thematafel 'Mobiliteit'

Aanwezig: Hans Thielemans (moderator), Eline Muys (verslaggever), Ann Plas (kabinet schepen Watteeuw), Marc Cloet (kabinet schepen Coddens), Kenan Dirri (vrijwilliger SD), Johnny Vandaele, Denise Schepens (Kras vzw, De Sloep, voedselbanken uitdelen), Carla Donkers (werkgroep vluchtelingen, mensen zonder papieren en vreemdelingen)

Mobiliteit → 5 thema's

- Auto
- Openbaar vervoer
- Fiets
- Te voet
- Veiligheid

Auto

Taxicheques

- Ervaringsverhaal: Denise is ziek geworden door kanker. Ze mocht hierdoor de bus niet meer nemen door gevaar op schokken. Ze kwam in aanmerking voor taxicheques van Stad Gent en kon dit financieel dragen.
Vraag: wat met mensen die in hetzelfde schuitje als haar zitten, en voor wie dit een te grote financiële last is? Oudere mensen met een klein pensioen zullen zoiets niet

kunnen betalen. De Bond voorziet ook in vervoer door vrijwilligers, maar tijdens de wachttijd van deze vrijwilligers moet je hen een koffie of een middagmaal betalen. Ook deze kost is voor rekening van de zorgbehoevende.

- Ervaringsverhaal (Carla): vreemdelingen die erkend worden ervaren ook problemen, bijvoorbeeld iemand die in een rolstoel zit en weinig mobiel is. Zo'n persoon moet beroep doen op de taxi. Ze worden zeer slecht ingelicht wat de mogelijkheden zijn. Deze personen hebben geen geld om de eerste schijf van zo'n taxicheques te betalen. Ze krijgen erkenning, maar hebben nog niets in handen en moeten al de taxi betalen. Leefloon wordt pas na opstart toegekend, dus er zijn niet meteen financiële middelen ter beschikking.
- Pijnpunten taxicheques:
 - Eerst naar dokter gaan die een formulier moet invullen dat ter beschikking wordt gesteld door de Stad. Dokter moet hierin akkoord geven en aantonen dat er nood is aan de taxicheques. Daarna moet je ter plaatse de cheques gaan ophalen. Dit is al een grote weg voor kwetsbaren.
 - Je bent verplicht om op voorhand de taxi te bestellen
 - Slecht ingelicht: veel mensen weten het niet omdat dit onvoldoende wordt bekend gemaakt en toegelicht. De diensten weten wel dat dat bestaat, maar daarom de mensen die er beroep op zouden kunnen doen nog niet.
- Mindermobiel Centrale (MOBAR) (Ann Plas) → is ook voor mensen die wel of geen auto hebben en die minder mobiel zijn.
- **Conclusie**
 - taxicheques zijn een goede oplossing in bepaalde situaties, maar er is toch nog altijd een drempel.
 - Taxicheques en MOBAR onderzoeken
 - Tip: actievere inlichting door OCMW assistenten en de begeleidende diensten hier meer op laten inzetten.

Knips circulatieplan

- Ervaringsverhaal (Johnny): Hij kreeg boete van 58 euro omdat hij door een camera geregistreerd was in de Ottogracht. Je mag overal rijden, waarom sluiten ze dan dat klein stukje van 100 meter af? Je ziet er auto's ook doorrijden. Elke boete is een zware last.
- Denise had vorige week vergadering met iemand uit Aalst. Die persoon had een boete van 50 euro.

(Betalend) parkeren

- Ervaringsverhaal: Denise haar kinderen moeten betalen om haar te komen bezoeken. Dochter heeft meermaals parkeerboete ontvangen. Op die manier gaat de familieband kapot na verloop van tijd. Ze wil dat zoon en dochter bij haar kunnen parkeren.
- Ervaringsverhaal: Carla gaat soms op ziekenbezoek. Ze moet betalen om te parkeren en ook boetes zijn een grote hap uit het budget. Je kan soms moeilijk inschatten hoe lang een huisbezoek duurt, hoe lang het gesprek zal duren. Soms 5 minuten te laat en dan al een boete. Ook als ze eten rondbrengen moeten ze betalen.
- Ervaring (Kenan): mensen die het financieel goed hebben betalen evenveel als mensen die het financieel moeilijk hebben. Het maakt sociale contacten kapot.
- Ervaring (Johnny): waarom zijn al die kleurtjes bij de parkeerzones voorzien (rode, groene, oranje,... zone)? Verklaring Ann Plas: dit is gebaseerd op de marktwerking. Veel mensen willen in het centrum staan dus er is daar meer parkeerdruk dan aan de rand. Ze verhogen de tarieven hoe dicht er bij het centrum staat om de parkeertijd van de mensen in die gebieden te beperken zodat er meer verloop is. In de rand is er meer kans op vrije plekken en is het minder nodig om de parkeertijd te beperken.
- Ervaring (Johnny): AZ Sint-Lucas → parking is goedkoper dan op straat. En toch staan er nog zoveel mensen op straat. Is makkelijker om vooraan te staan
- Ervaring (Johnny): voor zijn appartement was er een parking, en nu moeten ze allemaal op straat staan. (Scheldeoord) Er staat nu niemand meer op de parking.
- Ervaring (Denise): iedereen moet op straat parkeren, maar de auto's rijden achteraan op het aangelegde parkje, en het is kapot. Mensen zijn niet proper en zorgen voor veel sluikestorten. Op de binnenkoer mag er niemand staan (van WoninGent). Ze zetten er paaltjes, en die worden gewoon uitgetrokken.
- Vragen:
 - kunnen de 'kinderen' een kaart krijgen dat ze aan hun voorruit mogen leggen? Ook aan mensen die zelf geen auto hebben een kaart geven zodat ze toch hun bezoek kunnen ontvangen.
 - Kunnen verenigingen kaarten krijgen als ze kunnen bewijzen dat ze komen om te helpen? Dan zou het probleem van de verenigingen wel opgelost zijn, maar nog niet van de andere mensen.
 - Kan er een systeem gevonden worden om tarieven af te stemmen op de financiële mogelijkheden van de mensen? (wie meer geld heeft betaalt meer, wie minder geld heeft betaalt minder)
- **Conclusie:**
 - parkeren is iets duurder geworden.
 - Sociale contacten lijden eronder en er worden vragen gesteld om in bepaalde situaties een oplossing te zoeken.

Ophalen van (2de handsgoederen) door middel van autodelen

- Kenan: je vind tweedehands iets op internet, maar je hebt een transportprobleem. Een soort autodeelsysteem nodig waarbij je ook camionettes kan huren.
- Marc: het systeem Dégage bestaat waar je auto's deelt van mensen die er al eentje hebben. Er zijn ook mensen met ruime auto's en mogelijk ook camionettes. Dit is veel goedkoper (= de goedkoopste) dan bijvoorbeeld Cambio. De auto's staan ook in de buurt, bij Cambio moet je naar zo'n vaste standplaats gaan. Bijkomend voordeel: je hebt altijd parkeerplaats en mag gratis parkeren. Hij heeft zelf een auto waar je fietsen in kunt steken. Wordt gehuurd door verschillende personen.
- Ann: inschrijvingsgeld van autodeelsysteem wordt betaald door de stad, dus je betaalt maar per gereden kilometer. En voor het parkeren moet je niet betalen. Je mag over heel Vlaanderen rijden.
- Johnny kan dat niet gebruiken. Hij is content met zijn moto.
- Meer bekend maken dat dit bestaat.
- **Conclusie:** er bestaan mogelijkheden maar deze zijn nog niet goed gekend.

Rijopleidingen

- Komt uit memorandum mobiliteit
- Alles rond rijopleidingen is enorm duur en er is ook geen tolk mogelijk in opleidingen. Er is ook geen tolk mogelijk om het rijbewijs af te leggen. Er zijn bij Denise in de organisaties wel mensen die opleiding willen volgen, maar die de mogelijkheden niet hebben.

Openbaar vervoer

- Vind iedereen aan tafel wel goed
- Denise: jaarabonnement is oké van prijs (54 euro)
MAAR: 54 euro voor sociaal tarief, dat is 1 euro per week, dat moet doenbaar zijn. Eén euro per week wegleggen is geen goed systeem. Als je een euro opzij legt, maar je kan nog geen brood kopen, dan is wegleggen een onhaalbaar systeem.
- Mensen die af en toe de bus nemen, moeten verhoudingsgewijs wel zeer veel betalen. Je kan met uw gsm betalen en dan is het 1,8 euro. 3 euro is misschien niet duur, en alle andere zaken zijn misschien niet duur, maar alles samen maakt het wel duur.
- Carla pleit ervoor dat sommige mensen een abonnement krijgen. Bijv. iemand die nierdialyse krijgt. Die moet 4x per week naar de kliniek. Als ze niet naar de kliniek kan, wordt ze nog zieker en dan moet ze opgenomen worden in het ziekenhuis. Dat kost de maatschappij nog meer dan te zorgen voor (betaalbaar openbaar) vervoer.
- Carla: Tieners die geen buzzypass meer kunnen krijgen (vanaf 15 jaar), is het mogelijk dat deze jongeren niet meer naar school gaan. Ze hebben dan de vrijheid van alles te doen, en leren geen discipline.
- Vraag: kunnen deze jongeren ook een jaarabonnement krijgen? Niet noodzakelijk gratis, maar aan verlaagd tarief. De vereniging kan deze kosten dan wel dragen.

Het zou voor de vereniging helpen om een sociaal abonnement te mogen betalen i.p.v. 80 euro.

- Probleem: kinderen krijgen korting en mogen gratis, maar de ouders die met de kinderen meegaan moeten wel betalen. Buschauffeurs worden boos als ouders hun kinderen op de bus zetten en zelf niet meegaan, en op zich is dat ook niet correct dat kinderen alleen moeten reizen.
Vraag: is er geen systeem dat zo'n ouders ook een korting krijgen?
- Bus 6 is wel tijdelijk weggeweest, maar is nu wel terug
- John: er zijn soms problemen met stiptheid of dat bussen niet opdagen
- Kenan: Geld van belastingen van auto, dat geven aan abonnementen voor Openbaar Vervoer aan armen
- Vragen:
 - Sociaal tarief voor: mensen zonder papieren, kinderen die ouder zijn dan 15 en ouders die hun kinderen naar school moeten brengen. Dit signaal werd al eens doorgegeven.
- Aandachtspunt: er zijn ook mensen die werken en maar amper evenveel verdienen als iemand met een leefloon. Hier ook rekening mee houden!
- Conclusie: openbaar vervoer zit wel goed, maar voor bepaalde doelgroepen kunnen extra maatregelen aangewezen zijn.

Fiets

Aanschaf en onderhoud

Er zijn mensen die geen fiets kunnen kopen van 50 euro. Of wat met mensen die niet kunnen fietsen? Maar er is ook een deel die wél kunnen fietsen.

- Jongeren die niet te ver wonen krijgen een fiets, jongens die te ver wonen krijgen een buzzypass.
- Carla: Fietsen aankopen is één ding, maar er zijn ook herstellingen nodig.
Vraag: zijn er subsidies voor aankoop van zo'n fietsen (evt. 2de hands)? En eventueel om deel te nemen aan die fietsateliers, zodat ze het zelf leren om te herstellen.
- Idee (Ann): je krijgt een fiets maar je moet die zelf onderhouden, en meegeven waarvoor ze daar terecht kunnen. Je kan er een traject aan koppelen: we willen je wel om het half jaar zien en zien dat hij onderhouden is.
Carla heeft ervaring met soortgelijk systeem: Ze krijgen contractje, vereniging koopt de fietsen aan, en elk eind van het schooljaar willen ze de fiets zien. Ze willen het in handen nemen.
- Opzet met verhouding tussen Openbaar Vervoer en fietsen (zie punt openbaar vervoer): 12 jarigen zijn minder geschikt om alleen te fietsen en kunnen een abonnement krijgen voor het openbaar vervoer. Maar gezonde jongeren van 15 –

16 jarigen die worden wel verondersteld om te kunnen fietsen en dat was ook het achterliggend idee.

- Vragen:
 - Zijn er subsidies voor aankopen fietsen? Aan de kinderen een gewone fiets geven zodat ze vanaf 16 jaar kunnen zelf naar school gaan
 - Kan men deelnemen aan fietsateliers zodat jongeren zelf fietsen leren herstellen?

Diefstal

- Kenan: zijn dienst-plooi-fiets is gestolen. Camera gevraagd en ermee naar de politie gegaan. En politie kan niets doen. Hoe worden fietsen gestolen? Gewoon slot door met slijpschijf en zijn weg op 5 min. Als fiets weg is, is de fiets weg.
- idee (Kenan) om fietsdiefstal tegen te gaan → chips insteken, je kan dat via app volgen. Maar dat is duur. Kost veel, maar is prijs-efficiënt, want als je camera-beelden moet opvragen en ermee naar de politie gaan en dergelijke, dan kost dat ook veel geld. Maar zou Stad Gent er zo 10 000 kopen en goedkoop verkopen voor publiek, dat moet niet voor alle fietsen zijn, maar dat gaat afracend werken, omdat dieven denken dat dat in alle fietsen zal zitten. Er bestaat ook een fietsregistratiesysteem, maar de fietsen worden toch gestolen.
- **Conclusie:** fietsdiefstallen ga je nooit kunnen tegenhouden, maar je kan wel oplossingen vinden om een ontradingsbeleid te voeren.

Te voet

Niet aan bod gekomen

Veiligheid

Niet aan bod gekomen

Mobiliteit: reeds 6 jaar bepaalde schepen gehad, en nu nog eens 6 jaar. Wat gaat er GOED?

- Circulatieplan: goed, zeker voor fietsers! maar de situaties veranderen. En de ene moment mag je in de straat in de ene richting en op het andere moment in de andere richting. Je moet medewerkers eens op een fiets zetten en zelf laten rondfietsen zodat ze zo'n dingen opmerken.
- Gent heeft zijn best gedaan om te zorgen dat je weer in het stad op uw gemak kan naartoe gaan. Je moet niet constant uit uw doppen kijken voor auto's.

6. Thematafel 'Onderwijs'

Aanwezig: Sylvia Lis (moderator), Rebecca Carron (verslaggever), schepen Elke Decruynaere, Joris Wauters (kabinet schepen Van Braeckvelt), Nagham Alhamwi (De Centrale), Elke Brauwers en Amal Souabi (Jong Gent In Actie - JGIA), Ellemieke Winten, Wendy Rassaert (Beweging van Mensen met een Laag Inkomen en Kinderen - BMLIK), Marie-Claire Nyatanyi, Al-Abed mohamed, Singh Harjinder.

Intro

- Verwachting van grotere sensitiviteit voor armoede in de onderwijswereld. Nu is men er zich te weinig bewust van waardoor kinderen getroffen door armoede, gedemotiveerd geraken.
- Nood aan diversiteit bij de leraren.
- Onbetaalde schoolfacturen: hoe mee omgaan?
- Spijbelen: hoe de strijd verder zetten?
- De schoolfactuur
- Voor- en naschoolse opvang
- Nederlands leren

Vragen om meer duidelijkheid door Jong Gent in Actie (JGA) over het bestuursakkoord.

Aanklampende werken?

Huizen van het Kind?

Maximum factuur in secundair onderwijs

Onderwijs = leren maar ook voor- en naschoolse opvang

- Sikh: het **uitsluiten** van **leerlingen** die een **religieus teken** dragen = opnieuw een slecht teken! 'Ze kunnen niet anders dan voor BuSO kiezen'. Gent is niet de moeilijkste stad. Kortrijk en Antwerpen zijn veel moeilijker. Vooral bij de vrije scholen heerst dat verbod waardoor kinderen een richting uitgeduwd worden waar ze wel een hoofddoek mogen dragen maar waar het onderwijs niet aansluit op hun talenten.
- JGIA: de schoolfactuur, dat moet zeker opnieuw besproken worden, bv. voor jongeren die alleen zijn gaan wonen en nog leren, voor grote gezinnen, de brugfiguren herbekijken, het spijbelen moet echt dieper aangepakt worden: hoe komt het dat een kind spijbelt en wat er gedaan moet worden. Als een leerling spijbelt, mag hij max. aantal spijbel halve dagen afwezig blijven. Gaat hij daarover, dan wordt het kindergeld stopgezet. Vaak worden de leerlingen al voor dat maximum buiten school gezet, gesanctioneerd. Dus: liever de oorzaak meteen proberen aanpakken en daar veel positiever op inzetten. Schoolspotters is een project dat wel goed loopt.
- Ad Rem: sommige scholen zijn blij dat ze lastige leerlingen kwijt raken. Natuurlijk heeft een school een diverse bevolking, dus een **school** moet ook geholpen worden, door een **beter budget** bv. Zou een heel goede investering zijn want dan krijg je jongeren die wel afstuderen en werk vinden i.p.v. dat ze een uitkering nodig hebben. Kinderen spijbelen soms omdat er thuis geen geld is voor het materiaal dat ze hadden moeten meebrengen. Bv. heb je op veel scholen een uniform nodig dat ook alweer geld kost. Dus, **maximum factuur** zeer belangrijk.

- Onnodige aankoop van boeken opleggen, onnodig hoge kost voor uitstappen door ze ver en bijgevolg duurder te maken. De hoge verwachting ook om digitaal al alles te hebben: laptop, kunnen inloggen, digitaal zijn. Zowel schoolbeleid als leerkracht moeten daar aandacht voor hebben.
- De **samenwerking tussen leerkracht en andere functies**, zoals schoolspotter en brugfiguur, is heel belangrijk.
- Kijk maar naar een BuSo school waar er veel meer begeleiding is voorzien sowieso. Er zou dus meer begeleiding moeten zijn naast de leerkrachten (die de signalen wel op de eerste lijn opvangt maar dus op een team kan terugvallen van (externe) experts, bv. psycholoog). Let anderzijds op voor té veel versnippering door té veel verschillende functies die hulp verlenen in onderwijs want zo geraakt de informatie voor de betrokken kinderen en ouders ook te versnipperd. En niet over het hoofd van de mensen zelf communiceren.
- Redelijk slechte **communicatie** van... eigenlijk alles binnen de **onderwijssector** (JGIA): de communicatie lijkt onderling tussen de onderwijspartners helemaal fout te lopen. Geeft eigen voorbeeld: probleem thuis, vertelt aan de leerkracht, leerlingenbegeleiding vat het anders op en vervormt het verhaal (eigen interpretatie, vooroordelen door onvoldoende te luisteren).
- Ad Rem: te dure woorden in de communicatie zoals een brief van school of hoe een leraar iets uitlegt: te weinig begrijpbare taal.
- Sylvia: langs de andere kant de communicatie ook niet te kinderlijk maken

Brugfiguren: Positief of wat is de ervaring?

- JGIA: zelf begonnen als stagiair en de school waar ze stagiair is vroeg haar direct om een leraar zelf op te leiden tot brugfiguur, zij als stagiair! Volgens haar zijn 'brugfiguren' te weinig gekend op scholen, en is ook te weinig duidelijk wat een brugfiguur moet kunnen. Een brugfiguur moet veel meer zijn dan de brug tussen leerkracht en ouder. Hij moet veel meer ook de brug slaan naar wat noodzakelijk blijkt voor een kind bv. meenemen naar een voetbalclub als hij graag voetbalt.
- Wat is het verschil tussen CLB (Centra voor Leerlingenbegeleiding) en brugfiguur? [CLB wordt meer ingeschakeld bij de zorg voor een kind en leerbegeleiding. Een brugfiguur moet meer verbinden, heeft signalen opgevangen van de leerling of leraar en zoekt dan andere, gepastere organisaties die kunnen helpen.](#)
- **Duidelijkere communicatie** over waarvoor men bij wie terecht kan per school. Niet via het schoolreglement dat te dik is en te weinig leesbaar voor de meeste ouders. Hoe zou die communicatie beter moeten? Bv. door zelf naar de ouders toe te stappen proactief. Ook door veel te herhalen wat er bestaat aan hulpverlening. **Veel meer (pro-) actief** daarover communiceren = meer sensitiviteit tonen.
- Ad Rem: **verwachtingspatroon bijstellen bij ouders**. Zowel mensen in armoede als mensen met migratie-achtergrond zijn niet gewoon te denken dat hun kinderen naar de universiteit zullen gaan. Sensibilisering van ouders is noodzakelijk: dat hun kinderen meer kunnen dan zij verwachten, hen daar veel meer van bewust maken: dat hun kind meer in hun mars heeft dan de ouders zelf denken én dat er ook gewoon meer mogelijkheden zijn hier. Ook is er de financiële drempel van hogere studies: duur en ze duren ook langer dan een technische opleiding (daarna direct aan het werk).

Samenvatting

- We zijn gestart met de religieus, uiterlijke symbolen waardoor kinderen enkel op scholen terecht kunnen waar die symbolen toegelaten zijn (keuze-bepkend). Schoolfacturen blijven een groot probleem, ook daarnaast de extra kosten die ad hoc opduiken. Hoe verder de leerling zit in het onderwijs, hoe hoger die kosten ook. Spijbelen: i.p.v. procedures op te starten, veel meer eerst naar de oorzaak zoeken en aanpakken, daar budget voor voorzien, ook voor begeleiding naast de leerkracht, zonder teveel versnippering daarover. De communicatie op een school kan ook veel beter naar de ouders (vooroordelen tegen gaan). Brugfiguren zouden veel meer de brug moeten slaan naar allerlei netwerken en effectief meegaan met de leerling naar zo een netwerk.
- Lager onderwijs heeft al een maximum factuur. Secundair nog niet. Hoger onderwijs ook echt wel duur.
- **Schepen Decruynaere: de helft van de scholen in Gent (lager) heeft een brugfiguur. Vergeet echter niet dat de leerkracht eigenlijk de eerste persoon moet zijn die je kunt aanspreken als ouder. Voor leerkrachten wordt het wel wat teveel soms, bv huisbezoeken kunnen er niet meer bij vaak. Dat is dan eerder voor de brugfiguur. De leerkracht moet ook voldoende het verband leggen naar andere hulpverleners.**

Nederlands leren

- Voorbeeld van <Syrische deelneemster> : 3 jaar in België. Was leerkracht in Syrië. Vindt de manier van Nederlands leren eigenlijk teveel op integratiecursus lijken. Ook bepaalde onderwerpen worden teveel herhaald, bv. solliciteren. Het is toch een taal cursus Nederlands? Na niveau 4 zouden leerkrachten meer moeten luisteren en de leerlingen de kans krijgen om zelf te praten (in het Nederlands).
- Dus, wil meer een echte taal cursus, meer keuze van onderwerpen. Zou het kunnen dat de cursus specifiek moet worden en dat er een meer onderscheid gemaakt wordt in het aanbod naargelang de verschillende noden van de leerlingen?
- Wordt er normaal geen test afgelegd bij het Huis van het Nederlands om je niveau te bepalen? Daar wordt er ook gekeken naar mensen die zelfs nog niet kunnen schrijven en die krijgen een apart traject. Soms zijn er voorstellen om nog veel meer Nederlandse les te geven.
- Nederlands bij Het Perspectief gevolgd. De leerkrachten doen te weinig inspanning om het gevarieerder te maken.
- Ook 2x per week maar drie uur (Bargiekaai) is te weinig om Nederlands te leren.
- Verschil tussen wie er naar hier migreert/vluchteling is.
- Dus de vraag is: **aangepast onderwijs Nederlands op het niveau van cursisten**. Bestaan er intensieve trajecten, bv. elke voormiddag Nederlands? Dat eigenlijk nog niet. Als er onvoldoende leerlingen zijn een grotere groep maken met anderen?
- Leerlingen (kinderen, jongeren) die worden afgerekend op hun gebrekkige kennis van het Nederlands en automatisch naar een lagere onderwijsvorm worden doorverwezen dan ze aan kunnen.

Voor- en naschoolse opvang.

- Als je arm bent, kun je dat financieel niet aan: te kostelijk. Maar het is net bij die opvang dat er huistakenbegeleiding is (soms). Dus, het kind mist niet alleen de opvang maar ook de huistakenbegeleiding. Er is ook de huistakenbegeleiding aan huis maar deze wordt binnen te korte periodes aangeboden en er zijn grote

wachlijsten om er gebruik van te kunnen maken. Meer gespecialiseerde zorg na school, zoals logopedie, is ook niet betaalbaar.

Oplossing:

Een gradatie installeren in wat men vraagt voor de opvang, afhankelijk van iemands budget. Standaard huistaken begeleiding voorzien in de opvang.

Schepen Decruynaere: initiatieven voor huistakenbegeleiding, er zijn er meerdere in Gent. De bedoeling is om dat veel structureler te organiseren, zodat veel meer kinderen daar gebruik kunnen van maken.

Ook inzetten op organiseren van samen lezen en huistaken begeleiden door niet-professionelen zoals burens, gepensioneerde leerkrachten....

Dat heeft wel omkadering nodig, men moet bepaalde technieken aangeleerd krijgen.

Men moet ook het 'juiste' gedrag stellen als vrijwilliger (zich bv. niet teveel moeien thuis bij de ouders)

Diversiteit in het lerarenkorps

- Bv. migranten met zelf een degelijk diploma dat hier niet is aanvaard, kunnen daardoor hier niet lesgeven.

Schepen Decruynaere: plannen voor de komende jaren

- Actieplan diversiteit in de lerarenkamer.
- Actieplan lerarentekort, bv. door een tussenstap met stage in te lassen waar men wel al betaald wordt als stagelopende bijna-leerkracht.

Lerarenopleiding volgen, wordt waarschijnlijk hervormd tot meer dan een jaar.

- Vraag om specifieke trajecten te organiseren voor migranten die in thuisland al degelijk diploma gehaald hebben en waarbij bijgevolg de opstap naar lerencarrière niet groot hoeft te zijn. Het is zo verspilling dat sommige mensen daar echt wel voor in aanmerking kunnen komen en in het huidig systeem niet voldoen aan de vereisten.

Schepen Decruynaere: vraagt naar ideeën voor de schoolfactuur.

Wil nu eerst de situatie in Gent in beeld brengen: hoe is de situatie nu in Gent.

Dan aan scholen het goede voorbeeld geven.

Je hebt, naast de officiële factuur, ook veel verdoken kosten, wil die ook in beeld brengen.

7. Thematafel 'Werk' (na pauze)

Aanwezig: Eric Dirixx (moderator en verslag), Schepen Bram Van Braeckvelt, andere namen niet genoteerd.

Input middenveld - Jong Gent In Actie

'Gent aan het Werk'

- Jobaanbiedingen in Zeeland, wat is de bedoeling hiervan?
- Gents Arbeidspact, wat is dit, voor wie, wie neemt dit op?
- Samenwerken met het jeugdwelzijnswerk, hoe zal dit gebeuren?

- Hoe gaan jullie het aanbod van Max Mobiel versterken?

Ambassadeurs Ieders Stem Telt (Samenlevingsopbouw Gent)

- Ook ervaringen tellen mee (pleidooi om competenties en ervaring centraal te stellen): niet enkel diploma's maar ook competenties en ervaringen van mensen tellen mee bij het vinden van een job
- Nultolerantie voor discriminatie en racisme. Elke vorm van discriminatie en racisme op de arbeidsmarkt kordaat afwijzen door een systematisch opsporings- en handhavingbeleid te voeren en bedrijven te begeleiden in het aanpakken van discriminatie.

Discriminatie

- Wanneer een jong persoon met een hoofddoek solliciteert bij privé firma's, hoort deze persoon vaak dezelfde afwijzing: 'de klant is tegen een hoofddoek' en 'je hebt geen ervaring'. 2 vaststellingen hierbij: een afwijzing op basis van een hoofddoek is niet wettelijk. En wanneer je een schoolverlater bent, kan je onmogelijk ervaring hebben opgedaan.
- In Vlaanderen maken we geen onderscheid tussen wat nodig is en wat niet: bvb in de horeca is een netje nodig om over het haar te spannen. De vaststelling is dat voor sommige beroepen een hoofddoek wel kan (schoonmaker en schoonmaakster, fabrieksarbeider, ...), en voor andere niet (verkoopster in kledijwinkel, ...)

Mogelijke acties:

- Praktijktests organiseren om discriminatie na te gaan op de arbeidsmarkt.
- Stad Gent faciliteert praktijktesten intern maar ook bij interimkantoren en werkgevers in Gent

Overgang van school naar arbeidsmarkt

- Het is zeer moeilijk om 'ervaring' aan te tonen wanneer je jong bent en je net toetreedt tot de arbeidsmarkt .
- Duaal leren wordt vaak toegepast als doorschuifstelsel bij jongeren met problemen allerhande (bijv. ADHD). M.a.w.: duaal leren wordt vanuit een negatieve keuze benaderd en niet vanuit een positieve keuze.
- Discriminatie naar leeftijd (jong en oud) gebeurt nog steeds: hier is ook controle nodig.

Mogelijke acties:

- Een verplichting/contract invoeren (bovenlokaal) om binnen het jaar aan de slag te zijn. De verplichting of het contract moet aan het bedrijfsleven worden toegeschreven. Je kan hierbij je uitkering (bijv. stempelgeld (als die er al is)) behouden, met eventueel een extra vergoeding. Na 1 jaar kan je getest worden: wat heb je geleerd, wat heb je gedaan tijdens dat jaar, enz.

- Een concreter voorstel is om bij langdurig werkzoekenden de werkloosheidsuitkering te blijven uitbetalen tijdens het eerste werkjaar (zodat de werkgever dit niet ten laste heeft). Tijdens dit jaar moet de werkgever +/- 30% bovenop de uitkering betalen. Zo heeft de werknemer een hoger inkomen en heeft de werkgever een lagere kost.
- Betaalde stages inrichten: je kan dan als stagiair aan de slag, en het bedrijf dat je inschakelt krijgt hiervoor kortingen (op sociale zekerheidsbijdragen bvb). Wanneer je na je stageperiode blijkt te voldoen voor de job, heeft het bedrijf de verplichting om je aan te werven.
- Schepen Van Braeckvelt stelt dat gevallen van discriminatie over de hoofddoeken gerechtelijk moeten onderzocht worden en vervolgd in geval van discriminatie.

Jobs in Zeeland, Gents arbeidspact, Max Mobiel, Jeugdwerkzorg

- Schepen Van Braeckvelt licht toe: er komen inderdaad tal van jobs bij in Zeeland, maar dat wil nog niet zeggen dat een Gentenaar zal toejuichen dat hij/zij 60 of 70 kilometer verder een job heeft. Er zal met Max Mobiel gekeken worden hoe deze afstand kan overbrugd worden.
- Er wordt gestreefd naar een Gents arbeidspact waarbij met vakbonden en werkgevers (en het beleid: Vlaams en Federaal) zal bekeken worden wat de noden zijn en welke (financiële) inspanningen hiervoor moeten worden gemaakt

Oudere werknemers en personen met een beperking

- Een 50+ vertelt haar verhaal. Na vaststellen van een chronische ziekte wou deze persoon terug halftijds aan de slag, en dit is door de VDAB afgekeurd. Er zou meer ruimte moeten zijn om te kunnen werken wanneer je dit wil. Dit zou ook geen negatieve invloed mogen hebben op je inkomen.

Algemeen

- De deelnemers geven mee dat er veel jongeren op straat leven. Zeker bij jongeren – zij maken nog een kans op een beter leven – moet de armoedecirkel doorbroken worden.
- Vervangingsinkomens moeten verhoogd worden: momenteel is het zo dat met geen enkele vervangingsinkomen (zeker niet op langere termijn) comfortabel kan worden geleefd.

8. Thematafel 'Wonen'

Aanwezig: Ann Vanden Wyngaerd (moderator), Annelies Van Steenberghe (verslaggever), Burgemeester Mathias De Clercq, Schepen Tine Heyse, Jaak Ruytinx, Lilianne Van Bosselare, Karleen De Rijcke (KRAS), Rita Toissant, Franky Thienpont, Mireille Ghys, Pat Synaeve (Beweging van Mensen met een Laag Inkomen en Kinderen - BMLIK), Ariane Vergult, Ann Van Hoof, Ilse Claerhoudt (SIVI), Nike, Thiska Van Durme, Agyemon Osei (Jong Gent in Actie - JGIA)

- **Probleem van armoede: woonkost / te dure huurprijzen.** Als je een hoger loon krijgt, stijgen de prijzen van de huizen sterker.
Nodig: kadaster met reële waarde van woningen zodat de vrije markt niet meer kan spelen. Nood aan maximum huurprijs. Geen controle. Enkel als er klacht neergelegd wordt. Kwetsbare groepen durven geen klacht neerleggen uit schrik hun woning te verliezen.
- **Situatie: ik ben geboren in armoede en ga dood in armoede.** Ik woon in sociale woning. Te hoge borg. Oude mensen worden weggestoken in appartementen waar er geen winkels zijn, geen rekening houden met kamers voor kleinkinderen. (wijk Westveld – Sint-Amandsberg). Ik wist ook niet waar ik ging gaan wonen.
- **Wij maken ons zorgen dat mensen niet alleen kunnen gaan wonen.** Denken na over andere woonvormen. Sommige mensen willen niet gaan samenwonen omdat ze inkomen zouden verliezen (van alleenstaande naar samenwonende). 't Zal maar je eigen kind wezen, dat je wil onder je dak nemen (18+). Duidelijkheid – lokaal en federaal - wanneer ze kunnen samenwonen en niet (en wat welke consequenties zijn).
- **Situatie: ik woon bij mijn dochter.** Ik ben op zoek naar een woning voor mij. Ik ben voorstander van hospita-wonen (deel uw huis ...) – maar er is daar heel weinig over gekend. Er zou moeten een agentschap zijn waar je kan binnenstappen. Het is moeilijk om iets betaalbaar te vinden (borg - schrijfkosten(?) - ...)
- **Ik woon in mijn eigen woning in Gentbrugge en er is veel vocht.** Ik heb geprobeerd om iemand via hospita wonen iemand binnen te krijgen, maar dan zou mijn invaliditeitspremie dalen. Is administratief heel moeilijk – bouwvergunning nodig- ... Ik heb geïnformeerd naar premies, maar je moet eerst kunnen betalen al voor je de premie krijgt. (Gentbrugge valt niet in projecten als Dampoort Knapt op). Je kan lening krijgen via de energiecentrale (schepen Heyse) <-> dat heeft Domus Mundi niet verteld.
- **An – SIVI**
Wij werken rond noodeigenaars (woning maar geen geld om te verbouwen) en op de huurmarkt. Als er geen maximum huurprijs mogelijk is, dan verwachten we toch dat de woningen veilig zijn (conformiteitsattest). Elk jaar moet een auto gekeurd worden, maar een woning niet. Er worden heel hoge prijzen gevraagd voor slechte woningen. Enorme nood: heel groot aanbod maar mensen vinden hun weg niet. Vroeger: huursalon, waar mensen huurbegeleiding kregen maar dat bestaat nu niet meer. (gebeurde in het AC).

- Ilse – SIVI
Mensen met een laag inkomen – je moet een bedrag op voorhand hebben (mensen die werken hebben daar geen probleem mee) → dit vergroot de kloof tussen arm en rijk. Als huurders renovaties op zich nemen, en daarna wordt het huis verkocht dan zijn ze dat geld kwijt. Iemand met een vervangingsinkomen moeten iets afgeven als er iemand bij hen komt wonen. Mensen met een inkomen uit arbeid moeten dat niet doen. Sommige mensen moeten hun eigen kinderen buiten zetten.
- Wij zijn mensen, geen dieren. Wij worden gestraft om toch ons best te blijven doen om boven water te kunnen blijven. Mijn inkomen is nu evenveel als 17 jaar geleden toen ik bij de overheid werkte. Ik heb er ook niet voor gekozen om ziek te worden.
- Situatie: ik heb recht op een appartement met 1,5 slaapkamer, maar krijg geen klein. Ik woon in een groot huis en kan daar niet uit. Ik woon in een huis van WoninGent.
- Situatie: ik vind dat er veel nieuwe sociale woningen gebouwd worden, maar het grootste deel bestaat uit woningen voor grote gezinnen. Te weinig aanbod voor gepensioneerden (met 2). Ik betaal nu € 350. Ik moet verhuizen want de woning wordt gerenoveerd. Een nieuwe woning zal tot € 150 meer kosten... Ik kom nu pas met mijn hoofd boven water. Ik weet niet waar ik die extra kosten moet halen. (Ongerustheid – eigenlijk weet ik niet wat er mij nu precies te wachten staat). Ik zou graag eens thuis komen in een huis dat mijn huis is. Ik vecht al zoveel jaren. Ik heb gewerkt maar heb tegenslag gehad. Nu kom ik rond met mijn klein pensioen, maar als ik de nieuwe bedragen zie, dan krijg ik wel schrik.
- 3 maanden borg – schade bij zaken die kapot zijn - ... Vroeger was dat socialer (WoninGent).
- Situatie: ik ben dakloos. Ik heb veel kritiek over het beleid in Gent. De lokalen: te veel daklozen waardoor we op straat moeten slapen met een deken dat we zelf moeten voorzien. Nu winteropvang (3 lokalen) – in de zomer (2 lokalen) en tijdens het weekend (slechts 1 lokaal). De bedden in de winteropvang zijn verouderd. De matrassen zijn verouderd. Ik heb al geslapen op matrassen waar de veren uitsprongen. Met meerdere personen in 1 kamer. In huize Triest: verplicht op stapelbedden (4 personen in 1 kamer). Of in lokaal met 12 personen. Mensen zijn niet altijd hygiënisch. Mensen zijn ook niet altijd gezond. Alhoewel er wel mogelijkheid is tot douchen, kleren wassen. Er is te weinig aandacht aan het menselijk aspect van dakloosheid. We moeten naar een toeleider gaan. Eerste 5 dagen om 11u bellen, laatste 9 dagen om 14u bellen. Er wordt geen rekening gehouden met jongeren, ouderen, culturen. Iedereen wordt bij elkaar geplaatst. Grote kans dat je ziek wordt in de nachtopvang. In Huize Triest kan je geen politie bellen bij een diefstal, want ze laten geen politie toe in hun gebouwen. We moeten tussen 8 en 9 binnen. 10 minuten te laat en je kan op straat slapen. Soms krijg je dan ook een sanctie dat je 2 dagen niet mag komen. Kinderachtige manier om ons te behandelen.

Jeugd - JGIA

- Wij bestaan al 4 of 5 jaar, maar wij zitten nog altijd in dezelfde lokalen (heel kleine ruimte – groot leeftijdsverschil) – gebouw van BMLIK – daar kamertje. Zouden

graag eigen lokaal hebben, zodat we meer jongeren kunnen aantrekken. Er gaat sterk ingezet worden op budgethuurwoningen enz, maar we vrezen dat dit niet voor onze doelgroep zal zijn. 1/3de van inkomen voor woningen → jongeren hebben vaak ook laag inkomen.

Schepen Heyse: naast budgethuurwoningen blijven we inzetten op sociale woningen.

- Onze jongeren zullen nog jaren op de wachtlijst staan en moeten noodgedwongen zoeken op de private huurmarkt waar ze een heel groot deel van hun inkomen aan besteden. Nood aan team 'zoek een woning' (hulp bij zoeken naar een woningen) – Thiska krijgt nu heel veel vragen. Te veel, maar kan die tegelijk niet negeren. OCMW heeft wel een team dat groepen begeleidt. Buddy gezin om langs te gaan voor een was te draaien, een babbeltje te doen...

Voldoende sociale woningen

- Niet alleen sociale woningen bouwen, ook zorgen dat er geen leegstaan. De kwaliteit van de woningen kan veel beter.
- De huurpremie als je 4 jaar op de wachtlijst staat, mag wat vroeger.
- De inschrijving voor de sociale woningen is veel te ingewikkeld.
- Aangepast sociale woning (geen trappen voor oudere mensen).
- De langdurige daklozen krijgen een sociale woningen, maar er zijn maar 72 sociale woningen die uitgedeeld worden per jaar. Als je nu een aanvraagt, kan je pas in 2020 binnen geraken. Dus je bent dan al 'verplicht' om nog een jaar dakloos te zijn.
- Transitwoning (tussen woning in afwachting van een woning voor een dakloze): €20 per dag (€ 600 per maand). Op de privé woning zou je al een goedkopere woning kunnen vinden.
- Bij het OCMW kan je huurwaarborg aanvragen (3 maanden).
- Waarom moeten de mensen meer betalen als er gerenoveerd is? Daar kunnen de mensen toch niet aan doen € 150 – 200 meer, maar het inkomen blijft hetzelfde.
- Nood aan begrip.

Faire huurprijs / gelinkt aan de kwaliteit van de woning / conformiteitsattest

- gemeentelijk kadaster: overzicht van sociale woningen die leeg staan, waar wonen mensen te veel, waar is de woning te groot. Zo kan er korter op de bal gespeeld worden.
- Bestuursakkoord: Vlaamse woningpas. Dat zou een ideaal instrument zijn. Kwaliteit / prijs
- Als je huis volledig conform gaat zijn, zal het misschien niet meer betaalbaar zijn voor mensen met een laag inkomen.
- Idee: je krijgt geld om je woning te verbouwen, op voorwaarde dat je verhuurt via sociaal verhuurkantoor of op voorwaarde dat de prijs niet stijgt.
- Ik woon in huis van WoninGent. Het is een huis voor mij alleen, maar ik moet wel gemeenschappelijke kosten betalen.

- Kan de vrederechter hierin tussenkomen? De kosten van de herstellingen zijn ongelooflijk duur. bv. € 400 voor schilderwerken of om een kraan te herstellen. Er zijn heel veel verhalen: borgen die niet terug worden betaald.
- WoningGent kan cursus klantvriendelijkheid gebruiken.
- Hoge energiekosten, maar je hebt er zelf geen controle over (omdat woning in slechte staat is).
- De afrekening komt soms maar na 2 jaar en dan volgt er soms een hoge rekening waardoor mensen in schulden geraken. Kortere opvolging zou beter zijn.
- Woningpas: huurprijs kan aangepast worden aan kwaliteit van de woning, op voorwaarde dat als de kwaliteit van de woning stijgt, de woning niet onbetaalbaar wordt.

Kosten delen / samen wonen

- Ik woon nu bij mijn dochter. Zij heeft 2 kinderen. Voor haar verandert er niets, voor mij wel (inkomen). Mensen die kinderen hebben die 18 worden, daar verandert er veel. Wordt als samenwonend gezien en bijv. niet meer als alleenstaande. Dit zorgt voor veel problemen. Daardoor worden kinderen op straat gezet. Of andersom, bepaalde rekeningen kunnen dan niet meer betaald worden.
- Die kinderen kunnen dan ook geen vakantiejob doen zonder dat dat van dat loon afgaat.
- Probleem met ouders / kinderen: kostendelend samenwonen is ok als het geen gemeenschappelijke huishoudens zijn. Co-housing wordt gepromoot, maar behalve bij mensen met een vervangingsinkomens.
- Samenwonen zou juist gestimuleerd moeten worden i.p.v. afgestraft. De visie hierop moet dringend herzien worden.
- Kostendelend samenwonen: permanent of tijdelijk samenwonen (bij tijdelijk samenwonen kan je beperkt uitkering houden, maar kind heeft meer dan 3 maanden nodig om zelfstandig te gaan wonen).
- Eigenlijk is het wel heel triestig dat er binnen het eigen netwerk moet opgevangen worden. Mensen hebben het al moeilijk.

Weg vinden op woningmarkt

- Als ik in het verleden aan de OCMW vroeg of ze me wilden helpen naar huisvesting, krijg ik als enige antwoord: daar is de computer, zoek maar. Ik denk dat er veel meer hulp nodig is. De woningmarkt is heel complex.
- Meestal krijg je de prijs van de huur, maar zijn er nog extra kosten en dan heb je nog de energiekosten.
- De eigenlijke kost die je moet betalen, komt niet altijd naar voren.
- Daar moet het OCMW toch meer informatie over kunnen geven.
- Ook over alle rechten die je hebt, over wat je kan krijgen.
- Ondertussen is er wel een woonzoekteam. Misschien is dat niet genoeg gekend. Enkel voor cliënten voor het OCMW. Zou voor iedereen interessant zijn.

- Leegstaande woningen: kunnen we die niet gebruiken als noodwoning voor daklozen?
Dat kan niet zomaar. Er is wel een wet waarbij het mogelijk zou moeten zijn, na verloop van aantal jaren. We gaan er wel verder onderzoek naar doen: staat het effectief leeg?

Dakloos / nachtopvang

- De jongeren maken er geen gebruik van, omdat ze zich er niet veilig voelen. Vooral de meisjes. Het is een heel onaangename omgeving.
- Wil je dan specifieke opvang voor meisjes? Voor jongeren in het algemeen eigenlijk.
- In de nachtopvang mag iedereen komen, ook ex-gevangenen. Het is een heel heterogene groep.
- Nieuwland: mensen met een hond komen naar hier (prioritair) en krijgen een kamer alleen.
- Daardoor krijgen de andere mensen geen kamer alleen.
- Een jongere die ik ken is in de nachtopvang aan heroïne verslaafd geraakt. Naar preventie toe is dit heel belangrijk.
- Door de vermaatschappelijking van de zorg, is er een shift van problemen, waardoor ook veel mensen in de nachtopvang terecht komen.
- Wij organiseren opvang voor gezinnen voor nachtopvang.
Warme winter voor gezinnen: laatste weken is er geen volk meer. Vanuit straathoekwerk horen we ook dat er direct op de situaties ingespeeld wordt, en dat de situatie verbeterd is. Dus dat er minder kinderen op straat zouden leven momenteel.